

Câu chuyện bắt đầu từ những hình ảnh trên cuốn video cũ của gia đình trong lúc dọn nhà đã được mọi ra... Đó là ngã ba Trung Lộ ng, chợ Mồ Tho, vườn hoa Lạc Hng, cù lao Thới Sơn, Ngã Bảy Phng Hi p, Chợ Núi, bến Ninh Kiều...v.v. Cuốn phim quay lâu rồi, bằng cách thu thập camcorder sau này được cách thu thập mới biến thành DVD và lồng vào đó những bài hát Cây Cù u Dưa, Vở Phng Nam, Lý Cây Bông, Ngẫu Hng Lý Qua Cù u. Bài hát được lập đi lập lại nhiều lần là bài Quê Hng, thơ của Đỗ Trung Quân, nhạc của Giáp Văn Thạch. (Cũng xin nói thêm chuyện này là bài thơ cùng nhạc phẩm không có gì liên quan đến nhau về ý nghĩa mà người nghe thơ nhạc cho thêm vào sau này. Bài thơ bình thơ ng thôi, chỉ là món quà sinh nhật bắt đầu để của một nhà thơ nghèo tặng một cháu bé mới sinh nhật xong rồi thôi...những trẻ trâu sao đã cảm xúc trái tim người là Giáp Văn Thạch (đã qua đời) thành hình nên tác phẩm có tiếng vang, đưa bài thơ đi vào lòng người nghe, sau đó người ta gán cho nó một thông điệp chính trị ?! Bài thơ nhạc đến hình ảnh cây cù u, bông bí, hoa cau, bông m vàng, con đò, giồng sông...là những hình ảnh của tuổi thơ được âm nhạc nâng cao bay bổng tha thiết gợi nhớ ...và cảm hứng)

Trong bài nhạc có câu ..."Quê hương mới người chỉ một nhà là chỉ một mảnh thôi"...đã sinh chuyện hôm nay.

Thơ ng anh lần trở môi: "Sai bét, ai nói với mấy quê hương chỉ có một?" Con em gái "Thì bên nhạc đó, tôi hát đó". Thơ ng anh "Tao hỏi mấy...quê hương là làm sao nè? Là cái country, hay là mother land, father land?" "Là nói chôn nhau cắt rún" "Ai nói với?" "Má nói." Đến đây thì thơ ng anh hốt hốt. Má nói là xong rồi, không có gì thắc mắc.

Gia đình ông bà đến Mậu năm 75, hai đứa con sanh tại Mậu, những được bà mẹ là một cô giáo, tốt nghiệp tại học Sĩ phẩm Sài Gòn, gia giáo nghiêm minh cho nên tuy sanh ra tại Mậu nhưng 2 đứa con nói và viết tiếng Việt rất rành rọt, biết nhiều câu chuyện lịch sử Việt...v.v. Có điều hai đứa hay cãi nhau vì văn hóa Mậu đã phần nào có trong đời sống và suy nghĩ của hai đứa trẻ. Có lần thơ ng anh hỏi mẹ "Chôn nhau cắt rún là sao hả mẹ"

Người mẹ cười thích "Chôn nhau cắt rún là lúc con người sanh ra, bà mẹ phải cắt cái cuống rún cho lìa khỏi bụng mẹ, và cái nhau nuôi dưỡng thai nhi phải đem ra vứt bỏ mà chôn...Hình ảnh đó được ví von, được coi như là nơi mình sanh trưởng, là quê hương là bến quán của người được sanh ra."

Thơ ng bé coi bộ hỏi lần nữa, nó hỏi tôi "Như thế là má nhà người, má được sanh ra ở đó...có

chị chôn nhau...còn mẹ y ngợi ở Sài Gòn...nhé ba con đừng c sanh ở b nh vi n thì làm sao?" Ngợi mẹ b t c i to thành ti ng "Tr i i, con c a m gi i quá. H i hay quá. Đúng r i, ở b nh vi n thì đâu có đ t mà chôn nhau con, thì h b vào thùng rác... mà dù có b vào thùng rác thì ng i ta cũng đem ra đ t mà chôn, là chung quanh Sài Gòn thôi....cũng có chị chôn nhau đó con." Im l ng giây lát, ng i mẹ nói ti p "Mà con nè, cái câu đó chị có ý nghĩa là t i ng r i ng, ý là mình sanh ra ở đâu thì quê h i ng mình là n i đó v y mà."

Hôm nay con em nh c đ n m , th ng anh im l ng không c i. V i nó mother land, father land là đúng r i, còn nó sanh ra ở b nh vi n Hoa K , đ t n y, n i đây m i là quê h i ng c a nó, và nó cũng có m t quê hu ng khác là "quê m , quê cha" là đ t t iên, n i có ông bà ở đó. Nh th con ng i ta có th có 2 quê h i ng.

B a ăn chi u, th ng anh nói v i ba nó "Ba i, ng i ta xây cái c u b t qua sông Ti n, M Tho thay cái phà Rạch Mi u r i." Ng i cha ng c nhiên "V y sao! Bao gi v y?" "Đ năm nay s xong, s p khánh thành r i." "Chà! Chà! U ng đ ha." "Sao v y ba. Làm cây c u thì ti n l i cho vi c giao thông, sao l i u ng."

Ng i cha nhìn con "Con nói đúng, ti n l i cho giao thông, nh ng v i ba, và cũng có th có nhi u ng i chỉ c phà là hình nh c a quê h i ng, là k ní m...và h cũng s ti c nh ba." Th ng con h i "Ba i, đó là nhánh sông Ti n giang mà sao g i là Rạch Mi u h ba?" Ng i cha im l ng.

Phà Rạch Mi u n m trên t nh l n i li n M Tho (Đ nh T i ng) và B n Tre (Ki n Hòa) Rạch Mi u là m t th xã ở b phía B n Tre. Đ ng đi c a Phà Rạch Mi u qua sông Ti n Giang dài kho ng 3.2 km, đi vòng qua c n Ph ng và c n Th i S n. B n phà Rạch Mi u đóng vai trò là c a ngõ chính vào t nh Ki n Hòa. Trên l i trình, phà s ch y ngang qua C n Ph ng. C n Ph ng n m trên m t cù lao n i gi a sông Ti n thu c xã Tân Th ch, Châu Thành, B n Tre, có di n tích 50 m u. Trên C n Ph ng chùa c a ông Đ o D a Nguy n Thành Nam v i kho ng sân có 9 con r i ng; tháp Hoà bình (c u trùng đài) n i ông Đ o D a ng i gi ng kinh pháp và truy n bá đ o giáo, toà tháp có ki n trúc nh ng hình ch m r i ng, ph ng đ c g n b ng nh ng m nh bát đĩa, m chén...trên có m t tòa tháp l n. Hi n nay, t t c nh ng di tích c a Đ o D a không còn gì, tín đ đã t n mất, c dân trên cù lao s ng b ng ngh làm k o đ a, ho c đ l u ni m. Cũng nh nhi u n i khác ở Ki n Hòa, M Tho, C n Ph ng hi n nay bán đ l u ni m: Nh ng chi c m t n xanh đ , khung nh, chi c xe ba gác, đ n đ dùng nhà b p nh chén, bát, mu ng , t t c đ c làm b ng thân cây đ a.

Phà Rạch Miễu

Tác Giả: Lê Bình

Chúa Nhật, 16 Tháng 11 Năm 2008 07:41

Theo tin tức báo chí loan truyền vào ngày 20/8/08 chiếc cầu đã được xây xong (những chiếc hoàn tất) và sẽ khánh thành vào cuối năm nay. Chiếc cầu mang tên cầu Rạch Miễu bắc qua hai cửa lao Thi Sĩ và cửa Phụng dài gần 3km được khởi công ngày 30/4/02

. Năm nay chiếc cầu sẽ khánh thành, cũng là lúc phà Rạch Miễu sẽ kết thúc “nhiệm vụ lịch sử” sau hơn 100 năm chuyên chở qua lại sông Tiền Giang. Chiếc phà đã đưa qua sông bao nhiêu thế hệ con người sống hai bờ Tiền Giang. Và biết đâu trên những chiếc phà đó còn mang theo dấu tích của những cuộc tình, những hình 2 trái tim lồng vào nhau và mang tên tất cả những cô cầu Mĩ Tho-Cửa Phụng-Bến Tre...

Mĩ Tho, một nơi ichiến phẫn thẫn cấ Nam Kố Lố Tẫn hấ 2 thấ kố trấ c:

“Cách một khúc sông kêu bằng cách thây

Chị Sài Gòn xa, chị Mĩ cũng xa

Gửi thây thăm hết mọi nhà

Trần c là thăm tia má, sau là thăm em...”

Đường băng sông Cầu Long phỉ nhiều, những cũng chia cách bởi những giòng sông, vì c đi lại nhấ vào những con đò. Sông nấ c mĩ n Nam gấ n liấ n hình nh cấ a con đò.

“Bố chị c ghe sau chèo mau anh đi,

Kể o giông khói đèn bấ bấ i tấ tắm.

Không xuấ ng nên phấ i lấ i sông,

Đói lòng nên phôi ăn ròn bè môn."

Và nhäng cuäc tình:

Đêm năm canh phôi n chä täng đänh lä đäi.

"Tàu xúp lê mät anh còn mong đäi

Tàu xúp lê hai anh than vän thä dài.

Tàu xúp lê ba tàu ra bän bäc

Vän song sät näc mät nhä bên sông...

Mä miäng kêu bä chú tài công,

Chú äi chú làm chi cho phân vä rä chäng

Theo báo mäng đäng thì ngäi dân hai bä Räch Miäu đäng háo häc träng chä ngày cây cäu đäcäc thông thäng. Đäi väi bän hàng buôn bán, khi cäu hoàn thành sä rút ngän thäi gian tä nhà đän näi tiêu thä chä búa, và tä nay Kän Hòa không còn là äc đäo cheo leo bän bä sông näc.

Tuy chäa khánh thành, cäu chäa hoàn tät, nhäng ngäi dân cù lao Phäng, và cän Thäi Sän đã đäcäc phép läu thông vä phía Bän Tre mà không còn phäi "läy đä"

Ông già nói với tôi con “Chèn ơi có một cây cầu mà thôi đừng chuyên đi nói.” Cũng theo tin báo trên mạng thì nhĩ vậy “Cồn Thốt là cây cầu lớn nhất Đông Nam Á, còn Rạch Miễu là cây dây văng đầu tiên do chính người VN thiết kế và xây dựng. Có hai cây cầu này, vì vậy, có ý nghĩa rất lớn không chỉ với ĐBSCL mà còn với cả nước.”

Nghe tôi ta kể rồi nghe “Tôi nghe tháp cầu vọi với, nhìn dọc hai bên bờ sông Tiền, sông Hậu với thấy thấy thoáng nhĩ ngôi nhà bé xíu tím đen khép nép bên bờ. Vả lúa cò a cò nước, miến đất màu mỡ bậc nhất này với còn nghèo. Và số mệnh của nhĩ cây cầu này nhĩ đông-tây là phải làm cái gạch nhĩ phỉn vinh, đất miền đất Cù Long - Chín Rạch phát triển.”

Nghe mà ham, đứng trên dọc cầu cao nhìn bao quát cả vùng sông nước Cù Long với còn nhìn thấy nhĩ ngút u mái lá nghèo nàn. Phỉ chi mà đứng gần sông cò m chĩ thì ngày nay đâu cò n phỉ chi đất cây cầu “nĩ li n bĩ vui” Nghe tôi ta đã đi tĩ cung trăng, lên tĩ Hũa Tinh...xuĩng tĩ đáy biển...mà dân mình còn chĩ đất một cây cầu. Cây cầu không phỉ là trĩ lĩ chính làm cho đứng bĩng phỉ nhiều cầu long giang nghèo đói. Dẹp con đò, dẹp chiĩ c phà...nhĩ dẹp đi căn nhà tĩ đĩng, hĩng hũa, phá nhĩng vĩa hè Sài gòn với nhĩng viên đá có di tích hàng trăm năm đất thay vào đó mĩ viên gạch Con Sâu đất bĩn...

Ngày mai đây khi với thăm quê, đứng ở vĩn hoa Lĩc Hũa nhìn xuĩng giòng sông Tiền sũ không còn nhìn thấy chiĩ c phà kĩ niĩm, và rĩ đây nhĩ bậc Mĩ Thuĩn ở hai đầu bĩn bĩc không còn cĩ nhĩ rĩn ràng mía ghim, mĩn hũang đào, nhĩng trái sũ riêng, nhĩng con chim cĩ cau, chàng nghĩ chĩ nhĩng thĩm lĩng kéo chân du khách.

“Đĩng nhĩ ba không thích có sũ đất thay”

“Đâu có mĩy. Thay đất tĩn hóa là đúng chĩ...nhĩng mà tao với n buĩn. Thiĩt ra đất nĩc mình đâu có nghèo, cái phà Rạch Miễu, cái Bĩc Cồn Thốt...nhĩng giòng sông, con rĩch mĩn Nam không phỉ là nguyên nhân của sũ nghèo đói mĩy ỉ.”

Hai cha con với còn có nhĩng chĩ chĩa hoàn toàn hiũ nhau, cái xĩa và nay với còn khoĩng hũ, tĩn bĩ và thoát hóa có nhĩũ cách nhìn khác bĩt; bĩt bao giũ cái “gap”(1) đó có đất cĩ mĩt chiĩ c cầu?